

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 16^{ΗΣ} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1941

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΘΑΝΑΤΩΝ

Ὁ Πρόεδρος λαμβάνων τὸν λόγον ἀγγέλλει τὸν διαρκουσῶν τῶν θερινῶν διακοπῶν ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ *Γεωργίου Χατζιδάκι*, τοῦ ξένου ἐταίρου *Ἀρθούρου Ἐβανς* καὶ τοῦ προσέδρου μέλους τῆς Ἀκαδημίας *Πέτρου Ζαλοκώστα*, διὰ τῶν ἑξῆς :

Μετὰ βαθυτάτης λύπης ἀναφέρω καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὸν ἐπισυμβάντα τῇ 27ῃ Ἰουνίου ἐ. ἔ. θάνατον τοῦ *Γεωργίου Χατζιδάκι*, ἐπιφανεστάτου μέλους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, διατελέσαντος προέδρου αὐτῆς κατὰ τὸ ἔτος 1927, ἀντεπιστέλλοντος μέλους τῶν Ἀκαδημιῶν Βερολίνου, Μονάχου, Βιέννης καὶ Βουδαπέστης καὶ ἐπιτίμου διδάκτορος πλείστων ξένων Πανεπιστημίων.

Τὸ ὄνομα τοῦ *Γεωργίου Χατζιδάκι* εἶναι συνδεδεμένον μὲ τὴν παγκόσμιον ἐπιστημονικὴν κίνησιν περὶ τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ κατ' ἐξοχὴν τῆς μεσαιωνικῆς καὶ νέας ἑλληνικῆς. Ἀπέβη δὲ οὗτος διὰ τῶν σοφῶν συγγραφῶν του ὁ Νέστωρ τῆς γλωσσολογίας, ὡς τὸν ἀπεκάλεσεν ἕτερος ἐπιφανὴς καθηγητὴς τῆς γλωσσολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης, ὁ Κρέτσμερ, προσφωνῶν αὐτὸν κατὰ τὸ διεθνὲς γλωσσολογικὸν συνέδριον τῆς Χάγης.

Καὶ ἀληθῶς μέγα καὶ ἐξαιρετὸν ὑπῆρξε τὸ ἔργον του. Νοῦς ἐρευνητικὸς, προικισμένος μὲ μνήμην ἀπέραντον, μεγάλην δξύνουσαν καὶ ἀρτίαν φιλολογικὴν καὶ γλωσσολογικὴν συγκρότησιν, ἔθεσε τὰ θεμέλια τῆς νεοελληνικῆς γλωσσολογίας παρ' ἡμῖν καὶ συνετέλεσεν ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἰς τὴν προώθησιν τῶν γλωσσικῶν ἐρευνῶν ἐν Ἑλλάδι, τὴν συλλογὴν γλωσσικοῦ ὑλικοῦ καὶ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀρχείου Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς ἡμετέρας Ἀκαδημίας, ὃ ὁ ἴδιος ἵδρυσεν καὶ διοργάνωσεν, ἐκδιδόμενον Ἱστορικὸν Λεξικὸν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ὁ Γ. Χατζιδάκις ἦτο καὶ ὑπέροχος πατριώτης, ὑπηρετήσας τὴν ἰδιαιτέραν τοῦ πατρίδα ὡς πολεμιστής, ὡς ἀληθῆς δὲ σοφὸς ἀπλοῦς καὶ ἀπέριττος εἰς τοὺς τρόπους. Ὅσοι παρέστημεν εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 80ῆς ἐπετείου τῶν γενεθλίων τοῦ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας, ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 28ης Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1929, ἐνθουμούμεθα μὲ πόσῃν χριστιανικὴν ταπεινοφροσύνην—διότι ἦτο ἀληθῆς χριστιανὸς ὁ Χατζιδάκις—ἐδέχετο τὰς ἐνθουσιώδεις προσφωνήσεις μελῶν τῆς Ἀκαδημίας, τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ παρισταμένου συμπατριώτου τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου.

Πλήρης ἡμερῶν, εἰς ἡλικίαν ἐνενήκοντα δύο ἐτῶν, μετέστη ἀφ' ἡμῶν ὁ ἀληθῶς ἀείμνηστος συνάδελφος. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν θὰ τελέσῃ, ἐν καιρῷ, εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην ἐπιστημονικὸν μνημόσυνον τοῦ τιμήσαντος ὑπὲρ πάντα ἄλλον τὴν νεοελληνικὴν ἐπιστήμην Γεωργίου Χατζιδάκι.

Ἐκ τῶν ξένων ἐταίρων ἀπεβίωσε τῇ 12ῃ Ἰουνίου ἐ.ἔ. ὁ παγκοσμίου φήμης ἄγγλος ἀρχαιολόγος Σέρῳ Ἀρθουῶρος Ἐβανς εἰς ἡλικίαν ἐνενήκοντα ἐτῶν. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἐβανς εἶναι συνδεδεμένον μὲ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Κρήτης, ὅπου ἀπὸ τοῦ 1900 καὶ ἐφ' ἑξῆς, ἐπὶ συνεχῆ ἔτη, ἐνήργησε τὴν μεγάλην σκαφικὴν ἔρευναν τοῦ ἀνακτόρου τῆς Κνωσοῦ καὶ ἀπεκάλυψε τὰ λείψανα τοῦ μινωϊκοῦ πολιτισμοῦ, τὰ κινητὰ εὑρήματα τοῦ ὁποίου φυλάσσονται εἰς τὸ μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδός του Μουσεῖον Ἡρακλείου. Ταῦτα ὁ Ἐβανς ἠρμήνευσεν εἰς τὰς ἐτησίαις ἐκθέσεις του, δημοσιευομένας εἰς τὴν Ἐπετηρίδα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀγγλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς (1900-1909) καὶ κατ' ἑξοχὴν εἰς τὸ μέγα μνημειῶδες ἔργον του περὶ τοῦ ἀνακτόρου τῆς Κνωσοῦ, ὅπερ ἐδημοσίευσεν εἰς πλείονας πολυτελεῖς τόμους κατὰ τὰ ἔτη 1921 καὶ 1928.

Ὁ Ἐβανς ἀνεδείχθη διὰ τῶν ἀνασκαφῶν του, ὡς καὶ διὰ τῶν γενομένων δαπάναις αὐτοῦ κατὰ τὸ πλεῖστον στερεώσεων καὶ ἀναστηλώσεων τοῦ ἀνακτόρου, κορυφαῖος ἐρευνητὴς καὶ ἐρμηνευτὴς τῆς προελληνικῆς ἀρχαιολογίας, τὴν χρονολογικὴν δὲ κατὰτάξιν καὶ τὰς διαιρέσεις τοῦ μινωϊκοῦ πολιτισμοῦ κατὰ περιόδους, ἀκολουθοῦν σήμερον πάντες σχεδὸν οἱ ἀρχαιολόγοι καὶ ἱστορικοί. Τῷ 1911 τῷ ἀπενεμήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ὁ τίτλος τῆς εὐγενείας διὰ τὰς μεγάλας ἀνακαλύψεις του.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, μέλη τῆς ὁποίας συνεδέοντο μὲ τὸν ἐκλιπόντα μέγαν ἐρευνητὴν τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς ἡμετέρας χώρας, ἀποτίει φόρον τιμῆς εἰς τὴν μνήμην τοῦ Ἀρθούρου Ἐβανς, ἐπιφανοῦς ξένου αὐτῆς ἐταίρου.

Ὅμοίως, καθῆκον θλιβερὸν ἐπιτελῶν, ἀνακοινῶ τὸν θάνατον τοῦ προσέδρου μέλους τῆς Ἀκαδημίας ἡμῶν Πέτρου Ζαλοκώστα, συμβάντα τῇ 19ῃ Αὐγούστου ἐ.ἔ.

Ὁ Ζαλοκώστας ὑπῆρξε διαπρεπῆς ἐπιστήμων καὶ ὡς ἄνθρωπος ἐξαίρετος. Υἱὸς διακεκριμένου στρατιωτικοῦ, ἀδελφοῦ τοῦ ποιητοῦ Γ. Ζαλοκώστα, ἐσπούδασε καὶ εἰδικεύθη εἰς τὴν χημείαν, τὴν φαρμακευτικὴν καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὴν τεχνητὴν παρασκευὴν τῶν λευκωματοειδῶν οὐσιῶν. Ἀκέραιος τὸν χαρακτῆρα, ἔδαπάνησε, χωρὶς ὑπολογισμούς, τὴν ζωὴν του ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος καὶ συνέβαλεν ὡς οὐδεὶς ἄλλος, εἴτε ὡς διευθυντὴς τοῦ χημικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν—ὅπερ ὑπὸ τὴν σοφὴν καθοδήγησίν του ἐξειλίχθη εἰς γενικὸν χημεῖον τοῦ Κράτους,—εἴτε ὡς τεχνικὸς κρατικὸς σύμβουλος, εἰς τὴν πρόοδον τῆς χώρας. Ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα εἰς διεθνῆ χημικὰ συνέδρια, συνέταξε τὸ νέον τελωνειακὸν δασμολόγιον καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως συνέταξε καὶ ὑπέγραψεν ὅλας σχεδὸν τὰς ἐμπορικὰς μετὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον συμβάσεις. Ἡ μνήμη του θὰ ζῆσῃ ἐπὶ μακρόν, ὡς ἐντίμου μὲ ἀρτίαν μόρφωσιν, εὐγένειαν ἥθους καὶ εὐρεΐαν ἀνθρωπιστικὴν ἀντίληψιν κρατικοῦ ὑπαλλήλου.

ΚΥΡΩΣΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Ἀνακοινῶνται ἡ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως (τ. Γ' ἀρ. φύλλου 117 τῆς 13ης Ἰουνίου 1941), δημοσίευσίς τοῦ διατάγματος περὶ κυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Γεωργίου Μαριδάκη*.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ὁ **Γενικὸς Γραμματεὺς** παρουσιάζει τὰ διὰ τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας ἀποσταλέντα νέα βιβλία.

ΑΠΟΔΟΧΗ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΟΣ

Ἀνακοινῶνται ἡ ἀπόφασίς τῆς Συγκλήτου περὶ ἀποδοχῆς τῶν καταλειφθέντων εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηναίων δύο κληροδοτημάτων ὑπὸ τῆς Ἑρασμίας θυγατρὸς Ἐλευθερίου Μυκωνίου.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΚΛΕΙΣΤΩΝ ΦΑΚΕΛΛΩΝ

Ἐγένετο δεκτὴ ἡ κατάθεσις εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Ἀκαδημίας τῶν ὑποβληθέντων κλειστῶν φακέλλων, ὑπὸ 1) Γερμανοῦ Λιβαδά Ἀρχιμανδρίτου, 2) Μαρίνου Βαλλιάνου ἱατροῦ, καὶ 3) Θεοδώρου Γιαννοπούλου γεωπόνου.

* Διόρθωσις: Κατὰ παραδρομὴν ἀνεγράφη ἐν τοῖς Πρακτικοῖς, τόμ. 1940, σ. 175 ὁ κ. Γ. Μαριδάκης, ὡς καθηγητὴς τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ τοῦ ἰδιωτικοῦ διεθνoῦς δικαίου.